

Et liv er forbi: Commander Abraham

Abraham Alemayehu søgte om politisk asyl i Danmark i 1977. Den etiopiske flådeofficer fik arbejde som buschauffør og blev stor beundrer af Anker Jørgensen

Det tog tre dage for Abraham Alemayehu at få asyl i Danmark. Sammen med en dansk ven mødte han op hos Fremmedpolitiet, som det hed i 1977, og bad om at få lov til at blive i Danmark som politisk flygtning fra Etiopien.

Han var 42 år gammel og havde en lang karriere bag sig som højtrangeret officer i den etiopiske flåde. Hans liv var kommet i fare, efter Mengistu Mariam var blevet statsoverhoved i Etiopien. Der skulle ikke meget til at overbevise de danske myndigheder om hans behov for asyl.

Som marinesoldat havde han første gang stiftet bekendtskab med Danmark, da han flere år forinden under en øvelse med den norske flåde havde mødt en dansk kvinde, som han blev gift og havde fået en datter med. Siden blev de skilt, og det var først mange år efter, at han flygtede til Danmark.

Nogle år før sin død, skrev Abraham Alemayehu et brev til Københavns Kommune og SKAT. I brevene undskylder han for at skrive på engelsk (han blev aldrig flydende på dansk), hvorefter han takker dem for deres godhed.

Kommandør og buschauffør

I Danmark var Abraham Alemayehu en autoritet i det etiopiske samfund. Blandt etiopiere gik han under navnet 'Commander Abraham'. Han var nu hverken kommanderende, militaristisk eller følte sig hævet over andre. Han var stilfærdig, hjælpsom og venlig.

Det var heller ikke hans tidligere militære karriere i Etiopien, der affødte den største respekt blandt hans landsmænd, men derimod hans job som buschauffør. I Etiopien var det usædvanligt, at en mand som Abraham Alemayehu med en prestigefyldt karriere bag sig ville acceptere et mindre prestigefyldt arbejde.

Men Abraham Alemayehu kunne ikke bruge sine kvalifikationer fra militæret i Danmark. Til gengæld kunne han køre bil, så han besluttede sig for at tage buskørekort. Om det var som øverstkommanderende på det etiopiske krigsskib HMS Ethiopia eller som chauffør i en HT-bus, ville Abraham Alemayehu tjene det land, han boede i. Desuden havde han hørt, at daværende statsminister Anker Jørgensen havde en søn, der kørte bus. Så måtte det være en rimelig stilling.

Senere fandt Abraham Alemayehu ud af, at Anker Jørgensen og hans familie var en del af folket. Faktisk boede han på samme vej som statsministeren i Sydhavnen. En dag mødte han Anker Jørgensens søn til en generalforsamling i fagforeningen, hvor han stillede op til bestyrelsen og tabte. For Abraham Alemayehu var det ikke til at tro, at statsministerens egen søn blev nægtet en højtstående post i organisationen. Fra den dag var han Socialdemokrat.

Kærlighed til hjemlandet

Selv om Abraham Alemayehu kom til at holde af Danmark, slap han aldrig sin kærlighed til hjemlandet. Da Mengistus styre faldt i begyndelsen af 90'erne, fik han sit gamle hus i Etiopien igen og rejste derned mindst én gang om året.

For ti år siden stiftede Abraham Alemayehu sammen med to danske venner foreningen Etiopiens Børn for at hjælpe gadebørn i det nordlige Etiopien. Flere gange om året rejste han ned til børnehjemmet for at sikre sig, at pengene blev brugt rigtigt. Når han var sammen med børnene, fortalte han, hvor vigtigt det var at få en uddannelse og blive i Etiopien for at hjælpe landet til en lysere fremtid.

Da Abraham Alemayehu blev pensioneret, sagde han sin lejlighed op i København og flyttede ind i sit gamle hus i Addis Ababa, hvor han ofte fik besøg af venner. Han hjalp mange danskere, der rejste til landet, med at arrangere overnatning, transport og andre praktiske ting. Han blev en slags uofficiel ambassadør, en brobygger mellem to kulturer.

Håbefuldt til det sidste

Da Abraham Alemayehu fik kræft i vinteren 2015, flyttede han tilbage til Danmark. Han indså, at det danske samfund kunne tage sig bedre af ham end det etiopiske, og når alt kom til alt, savnede han roen, som i Addis Ababa kun var at finde på de fine hoteller Sheraton og Hilton.

Mens han kæmpede i mod kræften, gik han dagligt ture med sin ven i området omkring Husum Vænge, hvor han fik tildelt en ældre bolig. Flere gange om ugen tog han på biblioteket og læste udenlandske aviser.

I de sidste år af sit liv indså han, at han var lige så dansk som etiopisk. Selv om han var ortodoks kristen og ikke måtte spise svinekød, kunne han for eksempel ikke holde fingrene fra de danske retter: skinke, bacon og leverpostej. Han elskede dem.

Under sit sygdomsforløb holdt Abraham Alemayehu fast i håbet om at leve meget længere, end den tid, leverkræften stillede ham i udsigt. Han nærede stor respekt for lægevidenskaben og havde et positivt sind. Indtil det sidste var han sikker på, at lægerne ville gøre ham rask igen.